

Lidija Deduš

**ja se zovem
lidija deduš**

B.

Edicija Poezija
Knjiga **04**

Ja se zovem Lidija Deduš

© Lidija Deduš, 2023.

Sva prava zadržana. Nijedan deo
ove knjige ne može se koristiti niti
reprodukovati u bilo kom obliku bez
pismene saglasnosti izdavača.

ZA IZDAVAČA

Ivan Bevc

Nika Strugar Bevc

© za srpsko izdanje

BOOKA

11000 Beograd, Cara Lazara 12

office@booka.in

www.booka.rs

IZVRŠNA UREDNICA

Sanja Bogičević

LEKTURA

Booka

DIZAJN EDICIJE I ILUSTRACIJE

Monika Lang

ŠTAMPA

DMD štamparija

Beograd, 2024.

ja se zovem
lidija deduš

Sanji B., bez koje ove knjige nikad ne bi bilo.

2023.

„Everybody is 'you'. Everybody
is 'I'. That's our name. We all
share that.“

– ALLAN WATTS

PRVO I PRVO:

ja se zovem lidija deduš

ja se zovem lidija deduš. dolazim iz varaždina. imam četrdeset i šest godina i pozdravljam sve koji me znaju i poznaju.

* * *

ja se zovem lidija deduš. imam dvije ruke, dvije noge, dva oka, dvije usne, dva uha. samo jedan nos. dvadeset prstiju. dvije sise i dva guzna obraza, i dva obraza. unatoč svemu tome, ponekad mi kažu da nisam normalna.

* * *

ja se zovem lidija deduš. nitko se neće zajebavati s lidijom deduš.

* * *

ja se zovem lidija deduš. ako ukucate u google tražilicu ime i prezime lidija deduš, naići ćete na oko 6420 rezultata. brzina pretrage je oko 0,37 sekundi. potraga za lidijom deduš se prostire na osam google-ovih stranica. potraga se nastavlja.

* * *

ja se zovem lidija deduš. ponekad sam zbunjena kad razmišljam o pisanju i ne znam što točno želim. ne naginjem metaforama. želim živi tekst. pisati o onome što znam. ponekad volim sažetost, a ponekad ga, bogami, i odvalim. zato kažem: ja sam lidija deduš, a svoj bih tekst stilski odredila kao tijelo u stalnom kretanju između klasičnog i suvremenog narativa. nešto kao shizofrenija squash-loptice na putanji od reketa do zida.

* * *

ja se zovem lidija deduš i kažu mi znalci da volim opća mjesta. pitam: kako izbjeći opća mjesta? kažu: *stilom. ubaci metaforu, alegoriju, sinegdohu. izbaci ono što svi znaju*. ali, meni se jebe za metaforu, alegoriju, sinegdohu! opća mjesta su moj stil! *nikad od tebe pjesnikinja*, kažu znalci. *nikad*, kažem ja znalcima, znalčki.

* * *

ja se zovem lidija deduš. mislim da nisam sujetna, ali sujetno je misliti da nisi sujetan.

* * *

ja se zovem lidija deduš. jednom godišnje takmičim se sa samom sobom. ispravno bi bilo reći *natječem se*, ali *takmičenje* je puno ljepša riječ. izgovorite je naglas. osjetite spajanje jezika s nepcem kod izgovora slova *k*, nakon čega jezik padne, a usne se spoje u *m*. gdje sam ono stala? jednom godišnje takmičim se sa samom sobom u izdržljivosti jedenja iste hrane u većem broju dana uzastopno. dosad su u konkurenciji bili: pesto genovese, smoki, kuhana zobena kaša s dodacima, drobljena banana s kikiriki-maslacem. to su najbolji dani jer ne moram razmišljati što kuhati za ručak. najbolji rezultat drži pesto: s četrdeset i šest dana u prednosti je pred kašom (35), bananom (32) i smokijem (2). probala sam i s gumenim bombonima, ali to je jedna tužna i duga priča o kojoj ne mogu govoriti, a da se ne nasekiram. idemo dalje.

* * *

ja se zovem lidija deduš i nikome ne bih preporučila navedeno takmičenje. takav režim deblja i sad sam na dijete. jeste li znali da u pedeset grama barillinih integralnih špageta ide pedeset i sedam špageta? moja dijeta se zove tisuću i dvjesto kalorija. toliko smijem unijeti dnevno ako želim smršaviti jedan kilogram

tjedno. u tisuću dvjesto kalorija stane: 150 g povrtnje mješavine za wok ili 200 g zelene salate, 100 g cherry rajčice, 30 g bijelog sira, 50 g mozzarelle, 50 g borovnica, 10 badema, 20 g neslanog kikirikija, pedeset i sedam spomenutih špageta, pola konzerve tune (ocijediti ulje), dva potiska koncentrata rajčice iz tube, jedna banana i jedna vrhom puna jušna žlica maslaca od kikirikija, začinjeno cimetom. ako ne prelazi granicu, u tunu se može dodati i žlica svježeg punomasnog sira.

* * *

ja se zovem lidija deduš. u svijetu postoji još jedan takav koji se takmiči s hranom, samo u drugoj disciplini, a o njemu sam pročitala u novinama: dvadesetšestogodišnji suljo osmanović, zemljoradnik iz sela kalići, dnevno je jeo osam kilograma hrane. kada je jednom u bolnici proveo trideset i osam dana, otkrio je svoj talent: može pojesti obroke koje su bolnički kuhari spremili za čak dvanaest bolesnika. na meniju mu, otad, svakoga dana mora biti tri kilograma kruha, četiri kilograma krumpira i jedan kilogram sira. od otkrića svoje sposobnosti suljo se udebljao dvadeset kilograma. nada se da će sada s takvom spoljašnošću osvojiti srce svake žene. jednom je čak i rekao: *kad bih se ovako hranio, bio bih jači i od đerzelez aliје.*

* * *

ja se zovem lidija deduš i imam troje djece. zovu se nikola, đorđe i pepica. poredala sam ih tim redom zato što je nikola došao drugi, đorđe treći, a pepica, koja je bila prva, trenutno je u bijegu. nadam se da će se vratiti.

* * *

ja se zovem lidija deduš. ljudi se ljute jer ih smeta i gadi im se što su mačke nekome djeca, a ja se onda baš zainatim jer meni se ne gadi što oni djecu zovu djecom. mislim da smo kvit.

* * *

ja se zovem lidija deduš i jako sam plakala kad je pepica pobjegla. tražila sam je danima, lijepila plakate, dozivala, stražarila, bdjela, obilazila kvartovske hau-store i dvorišta, i ništa. kad sam se malo ohrabrila, pošla sam obilaziti okolne ceste ne bih li se uvjerila u ono što ne smijem reći naglas. pepica kao da je propala u zemlju. još uvijek je ponekad dozivam. pepice moja, gdje si mi?!

* * *

ja se zovem lidija deduš i ponekad plačem. plačem od tuge, od sreće, od ganuća, plačem iz čista mira. mislim da u glavi imam višak vode i on otiče kroz oči. zato plačem uvijek i plačem stalno, i svugdje. kao i u jogi, kad vam se tijelo pod vlastitom težinom počne tresti, plakanje je znak da smo živi i jaki, a ne slabi.

* * *

ja se zovem lidija deduš, a život je sve brži. uviđam bezobzirnost takvog življenja. brzo se probudi. brzo ustani. brzo jedi. brzo pričaj. brzo seri. brzo se pojebi. brzo doživi orgazam. instant-kultura za instant-ljude. izvadiš ih iz njihovih teglica, staviš ih u kipuću vodu, promiješaš žlicom, brzo progutaš, ideš dalje.

* * *

ja se zovem lidija deduš. jednom sam gurnula lazanje u pećnicu i zaspala.

* * *

ja se zovem lidija deduš. jednom sam gurnula glavu u pećnicu. time sam svijetu okrenula guzicu. bio je to u tom trenutku veoma dobar osjećaj iako je pećnica bila na struju, iako je nisam uključila, iako su te dvije činjenice same po sebi patetične kao i popularni pjevač zabavne muzike koji se htio upucati pa namjerno promašio.

* * *

ja se zovem lidija deduš i slagala sam da sam gurnula glavu u pećnicu. idemo dalje.

* * *

ja se zovem lidija deduš i pamtim samo nepotrebne stvari kao što je ova epizoda s popularnim pjevačem zabavne muzike. u toj riznici nalazi se još i sjećanje na pjevača popularnog benda koji je automobilom udario pješaka, a onda, za naslovnicu novina, zavapio: *u mom životu ništa više neće biti isto!*

* * *

ja se zovem lidija deduš i kao mala sam bila zaljubljena u mađioničara. mađioničar je jednom izveo trik u kojem je nestao u bermudskom trokutu pa se opet pojavio. sve to se odigralo u studiju. nije mi bilo jasno kako je mogao nestati u bermudskom trokutu u studiju, umjesto da je otišao u bermudski trokut i tamo nestao. tata mi je rekao: *pa zato jer bi onda možda stvarno nestao*. ja sam rekla: *ali kako bi mogao nestati ako je mađioničar?* tata je rekao: *i mađioničari su samo ljudi*. nakon tog razgovora mi ništa nije bilo jasno jer nisam mogla prihvatiti mogućnost da fizika može nadjačati magiju.

* * *

ja se zovem lidija deduš. gledala sam dokumentarac u kojem siromašni mladići u indiji skupljaju blato iz kanalizacije i metu prašinu s ceste, a onda od toga prave zlato. čista alkemija. to mi je vratilo nadu da možda fizika ipak nije jača od magije.

* * *

ja se zovem lidija deduš. stalno me ispravljaju: *ne kaže se „ja se zovem“, nego „moje ime je“*. jebite se, ja ću da pričam kako ja hoću.

* * *

ja se zovem lidija deduš. nije debuš, ni dedliš, ni bebuš, ni beduš, ni bedliš. deduš. d kao dubrovnik, duda, dud, dvogled, durbin, daska, doboš, daruvar, drvo, dik-pik, dvostruki mač koji je moj jezik.

* * *

ja se zovem lidija deduš. kažem svom autu da je kanta pa ga onda pomazim po kokpitu da ne bude tužan.

* * *

ja se zovem lidija deduš. *dajte mi, molim vas, veliku čokoladu s okusom višnje i kolača od sira, vrećicu čip-sa s okusom luka i vrhnja, dva pudinga od vanilije i čokolade, vrećicu žele-bombona, kutiju cigareta, jedan pornočasopis, uzet ću i križaljke, hvala.*

* * *

ja se zovem lidija deduš. gledam fotografije tuđih svatova na internetu. kći i majka plaču i ja plačem s njima.

* * *

ja se zovem lidija deduš. uzmem stare gaće i obrišem prašinu.

* * *

ja se zovem lidija deduš. idem glavom kroz zid. ponekad probijem.

* * *

ja se zovem lidija deduš. pucnem prstima, i kuća se ne očisti sama.

* * *

ja se zovem lidija deduš. jednom sam htjela ići u opatice. jednom sam htjela imati farmu koza. jednom sam zbrajala sitniš za autobusnu kartu. nisam imala dovoljno.

* * *

ja se zovem lidija deduš. stojim u kabini za presvlačenje u trgovini s odjećom. isprobavam nove haljine. izgledam muškobanjasto. ne volim se. debela sam. izgledam kao muška verzija sebe. izgledam kao da sam se u maternici kolebala između spolova. skupljam sve haljine i ostavljam ih na vješalici na izlazu. predomišljam se pa se vraćam. u kabini stojim naslonjena na zid i plačem.

* * *

ja se zovem lidija deduš. još samo ovu vrećicu gumenih bombona i idem na dijetu.

* * *

ja se zovem lidija deduš. još samo ovu.

* * *

ja se zovem lidija deduš. odlučila sam: ostat ću bez djece. majka i sestra se ne slažu s tim. s dna stubišta majka mi viče: *uzmi ovu robicu, za svoju djecu.* s dna stubišta sestra mi viče: *uzmi ovu robicu, za svoju djecu.* s vrha stubišta ja im vičem: *ostavite me na miru.* s dna stubišta majka i sestra mi viču: *ali uzmi robicu, mogla bi ti dobro doći.*

* * *

ja se zovem lidija deduš i moj mi život ponekad izgleda kao da gledam japanski film bez titlova.

* * *

ja se zovem lidija deduš. popila sam rakijicu-dvije, možda tri, možda pet, možda sto, ne znam broj, al znam da ću sad pisati poruke simpatiji.

* * *

ja se zovem lidija deduš. skrenula sam s puta nade, ufanja i vjere. bog koji bi meni bio po volji još se nikome nije ukazao. čekam.

* * *

ja se zovem lidija deduš. vjerujem u jednoga boga,
boga gumenih bombona.

* * *

ja se zovem lidija deduš. vjerujem u jednoga boga,
boga seksa.

* * *

ja se zovem lidija deduš. vjerujem u jednoga boga,
boga piva i drugih alkoholnih pića.

* * *

ja se zovem lidija deduš. idem na posao, u ruksaku nosim dva kuhana jaja, avokado i nekoliko mandarina, ispod kožne jakne imam majicu kratkih rukava, i ruksak je od kože, ali, naravno, ništa od toga nije koža, sve je plastika. razmišljam o plastici i plastičnoj odjeći. trgovine su pune plastike, nagurani rafovi s visećom plastikom, gdje god se zavučem, strese me struja od trenja s plastikom, i cipele su plastične, i paradajz je plastičan, banane su plastične, sir je plastičan, narezan na tanke ploškice nalikuje na masu za lemljenje transformatorči-

ća na kompjutersku matičnu ploču, jedemo plastiku, oblačimo plastiku, obuvamo plastiku, ubija nas statički elektricitet, sedam milijardi ljudi proizvede statičkog elektriciteta dovoljno da polovi zamijene mjesta, ne znam ništa o tome, ni o magnetizmu, ni o izmjeničnoj struji, ali dok hodam zamišljam kako iskre koje proizvede statički elektricitet izgledaju gledano iz svemira, kao male varnice na prskalicama koje smo palili za novu godinu kad smo bili djeca, divno je bilo biti malen, sad se trljamo jedni o druge u tramvajima i autobusima, proizvodimo struju koja nas ne grije i ne osvjetljava, nego tonemo još dublje u mrak betona, asfalta, asdfalta, jklča i nadasve plastike, aditiva, konzervansa, štetnih spojeva ugljika, silikona, qwerzeva, silikonske opsesije, ne gledamo jedni druge u oči dok, kao tramvajske trole, iskrimo od trenja, ne usuđujemo se pogledati druge u oči, bojimo se da ćemo tamo vidjeti svoj mrak.

* * *

ja se zovem lidija deduš. lidija deduš viđena je jutros oko 7.20 kako obilazi ulaz poslovnice banke u teslinoj. zatim je ušla ravno kroz vrata, zastala kod bankomata i ubacila karticu. *jeste li vidjeli lidiju deduš?*, pitam prolaznike u preradovićevoj. ljudi bježe od mene kao od mikrofona. *možda je svjetlo iz ekrana usisalo lidiju deduš?* sliježu ramenima, nitko ništa ne zna.

* * *

ja se zovem lidija deduš. *poštovana gospođo deduš, čestitamo, vi ste dobitnica ciste na jajniku!*

* * *

ja se zovem lidija deduš. ja sam nada deduš i andrija deduš. ja sam ana šinik. ja sam sofija šinik i jaga deduš. ja sam deduška babuška.

* * *

ja se zovem lidija deduš. u lidiji deduš sadržane su: lidija deduš koju su u vrtiću zatvorili u garderobni ormarić, lidija deduš koja je padala u blato, lidija deduš koja je progutala tintu, lidija deduš koja je lagala, lidija deduš koja je ukrala, lidija deduš koja je pisala, lidija deduš koju još nije ubila znatiželja i još puno lidija deduš koje su izgrebale noge dok su preko trnja gazile do zvijezda.

* * *

ja se zovem lidija deduš. imam kosu zlatnog žita i oči boje mora, ali nemam nikoga da mu budem domovina.

* * *

ja se zovem lidija deduš. *dragi lidija deduš, ovo je naša posljednja upozorenje na vas. vaš facebook račun osvojio je iznos od \$550.000,00. kliknite duboko dolje kako bi preuzela nagradu. nećemo preuzeti odgovornost ako ignorirate poruku.* šta da radim s tolikim novcima?

* * *

ja se zovem lidija deduš. lidija deduš je pitala mamu šta znači ona pjesma *obladi oblada* od beatlesa. mama je rekla da je to pjesma o oblatnama: prvo obladi, onda krema, onda oblada i tako tri puta, odozgo staviš *svijet oko nas* ili dva sveska vojne enciklopedije, pritisneš, sutra jedeš, *life goes on*.

* * *

ja se zovem lidija deduš. prespavala sam subotu. za doručak pojela veliku čokoladu s okusom jagode i pola vrećice napolitanki. za večeru veliku pizzu s inćunima i srdelicama. grlila se s mačkom cijeli dan. čitala. stavila veš u pranje nisam. čistila nisam. na posao mislila nisam. na simpatije mislila nisam. iz kuće izašla nisam. na hitnu po antitetanus išla nisam. nisam je najbolje stanje.

* * *

ja se zovem lidija deduš. jednom sam prevodila instrukcije za rad na asfaltnoj bazi s njemačkog na hrvatski. međutim, ja ne znam njemački.

* * *

ja se zovem lidija deduš. lidija deduš priča o šniclama. mačke slušaju.

* * *

ja se zovem lidija deduš. rover je sletio na mars. lidiju deduš je ubio propuh.

* * *

ja se zovem lidija deduš. brijem noge samo do koljena.

* * *

ja se zovem lidija deduš. ako imam dejt, obrijem i iznad koljena.

* * *

ja se zovem lidija deduš. kante s vodom dižem iz čučnja, cijepam drva, ložim peć, kosim travu i po vrućini, hranim kokoši, kuham ajvar, pravim hurmašice, tufahije, tulumbe, vozim motokultivator, krečim, mijenjam wc daske, osigurače, žarulje, čistim svjećice i razvodne kabele. knjige ni drugo ne čitam.

* * *

ja se zovem lidija deduš. kucam na vrata pekare. *otvori-
rite, dajte mi bureka!*, govori pijana lidija deduš u pet
sati ujutro.

* * *

ja se zovem lidija deduš. napijem se i pečem palačinke.

* * *

ja se zovem lidija deduš. napijem se i zaspim sa žva-
kaćom u kosi.

* * *

ja se zovem lidija deduš. napijem se i zaspim s čoko-
ladom na licu.

* * *

ja se zovem lidija deduš. napijem se i popušim kutiju
cigareta.

* * *

ja se zovem lidija deduš. svaki dan osjećam kako iz
mene polako otječe život.

* * *

ja se zovem lidija deduš. sjedim na zubarskoj stolici.
plašim se da ne bude potresa.

* * *

ja se zovem lidija deduš. gledam kroz prozor dnevne
sobe. zamišljam kako se osjećaju ljudi koji znaju da će
umrijeti u narednih pet minuta, na primjer dok im se
avion strmoglavljuje u šumu, planinu, ocean ili udara
u, zašto ne, susjednu zgradu.

* * *

ja se zovem lidija deduš. često gledam u nebo, tražim
boga.

* * *

ja se zovem lidija deduš. često razgovaram s djetetom
koje sam odlučila nemati.

* * *

ja se zovem lidija deduš. znaju li djeca čije majke ih
nisu odlučile roditi tko su im mogle biti majke?

* * *

ja se zovem lidija deduš. kopam nos, na prstu mi ostane balac. kad nitko ne vidi, zalijepim ga ispod stola.

* * *

ja se zovem lidija deduš. kopam nos i pravim kuglice. bacam ih daleko od sebe. lidija deduš, šlapo nekulturna!

* * *

ja se zovem lidija deduš. sjedim na wc-u dok mi ne utrnu noge. razmišljam o moljcima i mrtvim kutovima. u kuhinjskom ormariću mi je sagnjilio luk. njegov je miris istjerao sve moljce iz brašna i riže. u prometu postoji pojam mrtvog kuta. to je točka u kojoj nam vozilo koje nas pretječe postaje nevidljivo. moljci i mrtvi kutovi me podsjećaju na sve muškarce koje sam napustila. još uvijek su tu, prisutni, ali sada nevidljivi.

* * *

ja se zovem lidija deduš. sjedim u zubarskoj stolici. razmišljam ovako: ako je mama salama, a tata salata, onda je teta salveta, baka svraka, a seka pije kiselog mlijeka. zubar čupa plombu i stavlja novu, ravna i zaglađuje. ja zaspim u stolici.

* * *

ja se zovem lidija deduš. imam cistu na zubu. imam frakturu zubne kosti. imam *false route*. imam upalu na vrhu korijena. imam izbrušene prednje zube. imam porcelanske zube. nemam lijevu jedinicu gore. sad ovo pročitajte naglas i brzo!

* * *

ja se zovem lidija deduš. ovaj dan je trebao ostati u krevetu.

* * *

ja se zovem lidija deduš. na glavi imam desetke malih krastica. čupkam ih noktima dok mi ne dosadi.

* * *

ja se zovem lidija deduš. meni se ukazala moja mrtva baba.

* * *

ja se zovem lidija deduš. moja mrtva baba se uvukla u putnu torbu na ormaru, a onda je pala s ormara.

* * *

ja se zovem lidija deduš. ne čestitam rođendane. za većinu vas bi bolje bilo da nikad niste ni rođeni. okanite me se.

* * *

ja se zovem lidija deduš. vama je jasno da se ništa ne podrazumijeva? i majčinska ljubav ima granice. samo je svemir beskonačan.